

Уилям Бранхам

ОТВЪД ЗАВЕСАТА НА ВРЕМЕТО

Проповядано на 5 март 1961 г. в гр. Джеферсънвил, САЩ

Това е откъс от проповедта на Уилям Марион Бранхам, която беше първоначално озаглавена «Отвъд Завесата на Времето». Свидетелството му беше публикувано от «Международно общество на бизнесмени на Пълното Евангелие» в изданието «Гласът на мъжете на Пълното Евангелие», страници 3-5.

Предишната сутрин лежах в леглото си. И аз бях заспал и сънувах, че Джоузеф бе болен; и аз го бях вдигнал на ръце, за да се помоля за него. И когато се събудих, бях много обезпокоен. Казах си: “Е, може би Джоузеф ще се разболее”.

И като вдигнах поглед видях пред мен да върви малка тъмна сянка, с по-скоро кафеникав цвят. Тя изглеждаше така, като че ли бях аз. Наблюдавах я. А зад нея вървеше Някой в бяло и това беше Той. Погледнах към жена ми, за да видя дали е будна и да ѝ го покажа – тя можеше да види видението. Но тя спеше.

Казах : “О, съжалявам, Господи. Но това е бил живота ми: Ти е трябвало да ме подтикваш към всичко, което съм направил. Всеки път когато нещо се случваше, аз си мислех, че Ти го правиш. А осъзнавам, че Сатана се е опитвал да ме отклони от това”.

Добавих: “Ако можеше само Ти да ме ръководиш”. И като погледнах, видях най-красивото мъжко лице, което някога бях виждал. Той бе пред мен, гледайки назад. Той протегна ръката Си, хвана моята и започна да отива нататък. Видението ме напусна. Миналата неделя се бях събудил рано. А това видение се случи в събота...

Постоянно уморен, винаги съм си мислил за смъртта. Бидейки на петдесет години, моментът не бе твърде далеч; И аз се чудех как ли щях да изглеждам в това възкресенско, небесно тяло. “Дали ще е така, че аз ще виждам скъпите си приятели и да речем, че брат Невил се носи, като едно малко бяло облаче, но дали ще може да каже: ‘Здравей, брат Бранхам? И когато Исус дойде отново, дали тогава отново ще съм мъж’”. Често си мислих това.

Сънувах, че бях някъде на Запад. И че се спусках по едно малко пространство изпъстрено с пелин, жена ми беше с мен, и бяхме на риболов за пъстърва. Спрях и отворих някаква врата. А небесата бяха така красиви. Не изглеждаха като тези над долината тук. Бяха бели и с красиви бели облачета. Казах на жена ми: “Трябваше да дойдем тук много по-рано, скъпа”. Тя

ми отговори: “Да, заради децата трябваше да дойдем, Били”. Продължих: “Това е...” И се събудих.

Помислих си: “ Много сънувам! Чудя се, защо?” И погледнах надолу – тя лежеше до мен.

Поставих възглавницата си на по-високо, както много от вас хора го правите, облегнах главата си на таблата на леглото и скръстих ръцете си отзад на тила. Лежах там така. И си казах: “Е, просто се чудя какво ли ще е там, от другата страна. Вече съм на петдесет и нищо още не съм направил. Ако само можех да направя нещо, с което да помогна на Господ, защото знам, че съм смъртен. Най-малко половината ми време е изтекло, или повече от половината. Ако дори доживея до възрастта на родителите си, дори тогава половината от времето ми е преминало. Огледах се наоколо. Лежах там като възнамерявах да ставам. Беше около седем часа. Помислих си: “ Вярвам, че ще отида на църква тази сутрин. Ако пресипна, тогава с удоволствие ще слушам как проповядва брат Невил”.

Така че казах: “ Будна ли си, скъпа?” А тя спеше много дълбоко.

Не искам да пропуснете това. Това ме промени. Не мога да съм същият брат Бранхам, който бях.

Огледах се. И чух Нещо, което повтаряше: “Тъкмо започваш. Устоявай във битката. Просто продължавай да устояваш”.

Разтърсих глава за около минута. Помислих си: “ Е, вероятно само си мисля това”. Знаете, че човек може да получи някои халюцинации. И казах: “ Сигурно просто съм си въобразил това”.

Но Това повтаряше: “ Устоявай във битката. Продължавай. Продължавай”. Казах си: “ Може би аз казах това”. Прехапах устните си и сложих ръка на устата си.

И ето че То отново се появи и каза: “Просто продължавай да устояваш. Ако само да знаеш какво има в края на пътеката!”

Струваше ми се като че ли чувах Грeъм Снелинг или някой, който пееше тази песен по този начин. Поят я тук, Анна Мае и всички вие.

Мъчно ми е за дома и съм натъжен; и искам да видя Исус.

Иска ми се да чуя как тези мелодични пристанищни звънци звънят.

Това ще проясни моята пътека и ще прогони всички страхове.

Господи, позволи ми да надникна зад завесата на времето.

Чували сте я, да, се пее тук в църквата.

И ето че чух Нещо да казва: “ Би ли искал да надникнеш просто отвъд завесата?”

Казах: “ Това би ми помогнало толкова много”.

Огледах се. След миг аз, просто след миг се намерих на едно малко място, което се спускаше надолу. Погледнах назад, и ето там лежах на леглото. И си рекох: “Това е странно нещо”.

Не бих искал да повтаряте това. Това е пред църквата ми или моето паство, на което съм пастор. Дали бях в това тяло или извън него, дали беше трансляция, но не беше както никое друго видение, което бях имал. Можех да виждам и този, и Онзи свят.

И когато прекрачих в това малко местенце никога не бях виждал толкова много хора да тичат и да викат: “О, нашият скъп брат!”

Огледах се. Млади жени, може би в началото на двадесетте си години, и между осемнадесет и двадесет годишни ме прегръщаха и викаха: “Скъпият ни брат!”

А ето че дойдоха и млади мъже, в разцвета на възрастта си. И очите им искряха и изглеждаха като звезди през тъмна нощ. Зъбите им бяха бели като перли. И те викаха, сграбчваха ме и викаха: “О, нашият скъп брат!”

Спрях се и се огледах, аз бях млад. Погледнах назад към предишното си тяло, което лежеше там, с ръце зад тила. И казах: “Не разбирам това”.

Тези млади жени се хвърляха върху мен с протегнати ръце. Е, аз осъзнавам, че това е разнородна публика, и затова разказвам това с ласкавостта и зрелостта на Духа. Мъже не могат да прегръщат жени без човешко чувство; но нямаше такова Там. Нямаше вчера или утре. Те не се изморяваха. Те бяха... Никога през целия си живот не бях виждал толкова красиви жени. Имаха коси достигащи до кръста им; дълги поли стигащи до петите им. И те просто ме прегръщаха. Не беше прегръдка като дори тази на сестра ми, която седи ето там, с която ме прегръщаха. Те не ме целуваха, и аз не ги целувах. Това бе нещо, за което нямам речника, нямам думите, с които да го изразя. “Съвършенство “ не би се и доближило до това. “Превъзходно“ не би се и докоснало до това, няма как. Това бе нещо, което аз никога... Вие просто трябва да сте Там.

И така аз се огледах насам и натам. А те прииждаха, хиляди. И казах: “Не разбирам това”. Добавих: “е, те...”

И ето че се появи Хоуп. Това бе първата ми жена. Тя се затича и никога не каза: “Моят съпруг”. А тя каза: “Моят скъпоценен брат”, когато ме прегърна. Имаше и друга жена стояща там, която ме прегърна, и после Хоуп прегърна тази жена и всяка останала. Помислих си: “О, това трябва да е нещо различно. Не може да бъде... Има нещо... О, нима бих поискал някога да се върна отново в старото си тяло?”

Тогава се огледах. Помислих си отново: “Какво е това?” И отново се огледах, наистина добре. И казах: “Не разбирам това”. А Хоуп изглеждаше нещо като почетен гост. Не беше по-различна, а просто нещо като почетен гост.

И тогава чух Глас, който бе в стаята и ми проговори: “Это то, что ты проповедовал, чем является Святой Дух! Это совершенная любовь. Ничто не может войти сюда без этого!” “Това е, което ти проповядваше за Святия Дух - това е съвършената Любов. И нищо не може да влезне Тук без нея”.

Убеден съм все повече, отколкото през целия си живот съм бил, че е нужна съвършената Любов, за да се влезне Там. Нямаше завист. Нямаше умора. Нямаше смърт. Болест никога не би могла да бъде Там. Тленността никога не би могла да те състари. А те... Те не можеха да плачат. Беше върха на красотата и на радостта.

Каквото и да правите, оставете го настрана, докато не придобиете съвършенна любов! Бъдете в таково състояние, когато ще можете да обичате всички, дори и всякакъв неприятел. Неважно, дали пада самолета, или удря грамотевица. Или неприятелите ти ще насочил пистолет към мен – каквото и да е, то няма значение. Ти имай съвършенна любов!

И ако ти не си взел водно кръщение — сега го вземи! Ако не си получил кръщение със Святия Духе — получи го сега! Имай стремеж към онази съвършенна любов. Която ще те отнесе в онова Място на красота и радост, зад завесата на времето.

“О, скъпоценният ми брат!” И те ме хванаха и поставиха на едно много високо място.

Помислих си: “ Не сънувам. Отново гледам към тялото си лежащо долу на леглото”.

И тъй, те ме поставиха там. А аз си казах: “О, не бива да седя тук”.

И ето че прииждаха жени и мъже, и от двете ми страни, точно в разцвета на младостта си, викайки. А една жена, която стоеше там извика: “ О, скъпият ми брат! О, ние толкова се радваме да те видим Тук”.

Казах: “ Не разбирам това”.

И тогава Гласът, който говореше над мен, каза: “Знаеш, че е записано във Библията, че: «Пророците бяха събрани с хората си.»”

И аз отговорих: ” Да. Помня това от Писанията”.

Каза ми: “ Е, това е когато ти ще се събереш с твоите люде”.

Отговорих: ” Тогава те ще са реални, и аз ще мога да ги чувствам”.

”О, да”.

Продължих: “ Но тук има милиони. Няма толкова много Бранхами”

А Гласът отговори: “ Те не са Бранхами. Това са твоите новоповярвали. Това са тези, които ти си довел при Господа”. И продължи: “Някои от жените, за които си мислиш че са толкова красиви, бяха на повече от деветдесет години, когато ти ги доведе при Господа. Нищо чудно, че викат: ‘Скъпият ни брат!’

А те изведнъж извикаха: “ Ако не бил си отишъл тогава, нямаше сега да сме Тук”.

Огледах се наоколо. Помислих си: “ Е, не разбирам”.

Казах: “ О, къде е Исус? Искам толкова много да Го видя”.

Те отговориха: “Е, Той е само малко по-нависоко, точно нагоре по този път”. И продължиха: “Някой ден Той ще дойде при теб. Разбираш ли?” Отново казах: “ Ти беше изпратен за водач. И Бог ще дойде. И когато дойде, Той ще те съди според това, на което си ги учил; най-напред според това, дали са влезнали или не са. Ние ще влезнем според твоето учение”.

Казах: “О, толкова се радвам. А Павел трябва ли да стои така? Петър трябва ли да стои така?”

“Да”.

Продължих: “Тогава аз съм проповядвал всяка Дума, която и те са проповядвали. Никога не съм се отклонявал от Това, нито на една или друга страна. Както те са кръщавали в Името на Исус Христос, така и аз. Каквото те са поучавали за кръщението със Святия Дух, това и аз. Каквото те са поучавали, това и аз”.

И тези хора извикаха: ”Знаем това. И знаем, че някой ден ще се върнем с теб на земята». Казах още: “ Исус ще дойде, и ти ще бъдеш съден според Словото, което си ни проповядвал. И после ако бъдеш удобрен по онова време, а ти ще бъдеш, тогава ще ни представиш на Него като трофеи на служението си. Ти ще ни заведеш при Него, и всички заедно ще се върнем на земята да живеем завинаги”.

Попитах: “А трябва ли да се върна сега обратно?»

“Да. Но продължавай да устояваш”.

Погледнах. И можех да виждам хората; до където можех да виждам, те все още прииждаха, желяейки да ме прегърнат, викаха: “Нашият скъп брат!”

Точно тогава Гласът рече: “Всички, които някога си обичал и всички, които някога са те обичали, Бог ти ги е дал Тук”. Погледнах отново. И ето, че се появи старото ми куче, идвайки към мен. Появи се и конят ми, който положи главата си върху рамото ми и започна да пръхти с ноздрите. Гласът отново каза: “Всички, които някога си обичал и всички, които някога са те обичали, Бог ти ги е дал чрез служението ти”.

Почувствах, че се отмествам от това прекрасно Място.

Огледах се наоколо. Казах: “Будна ли си, скъпа?” Тя все още спеше.

Помислих си: “О, Боже! О, помогни ми, О Боже. Никога не позволявай да правя компромис с нито едно Слово. Нека да стоя здраво върху Словото, и да Го проповядвам. Не ме е грижа какво ще дойде или ще премине, какво някой ще направи; колко Савела от синовете на Киш ще се надигнат, колко това или онова. Позволи ми, Господи, да стигна до това Място.

Казвам това, с Библията пред мен тази сутрин. Имам едно малко момченце там, на четири години, което трябва да бъде възкресено.

Имам едно деветгодишно момиченце; и един тийнейджър, за които съм благодарен и които са избрали Господния път. Боже, позволи ми да живея, за да ги възпитам в Божия път.

И на всичко това, целият свят изглежда ми вика, деветдесетгодишни жени и мъже, и всякакви: “Ако не бе отишъл, ние нямаше да сме Тук”.

И Боже, нека да устоя във битката. Но ако се стигне до смърт, няма да съм повече... Би било радост, би било удоволствие да напусна тази поквара и безчестие.

Ако можех да направя, там горе, на сто милиарда мили височина, едно квадратче, и то е съвършената Любов; и със всяка стъпка насам, то се стеснява докато стигнем до където сме сега. То би било просто само една нейна имитация, едно мъничко нещо, което обаче можем да усетим и почувстваме, че има нещо някъде. Не знаем какво е Това.

О, мои скъпи приятели, мои възлюбени, мои любимци на Евангелието, мои новородени деца на Бога, чуйте ме, вашия пастор. Ще ми се да имаше някакъв начин, по който да ви обясня това. Няма думи; не можах да го открия; не се намира никъде. Но само след този последен дъх е най-прекрасното нещо, което някога сте... Няма как да ви го обясня. Няма начин. Просто не мога да го направя.

Това мое единствено посещение Там ме бе направило различен човек. Аз никога, никога, никога няма да бъда същия брат Бранхам, който бях.

Аз ще устоявам във битката, чрез Божията благодат. Проповядвал съм Евангелието на всяка твар и всеки човек, на когото мога, увещавайки ги за тази красива Земя там отвъд.

Може да изглежда трудно. Може да изисква много усилие. Не знам колко още. Не знаем, говорейки според естествените закони... Онзи ден като ме преглеждаше лекарят, каза: “Ще имаш още двадесет и пет години здравословен, добър живот. Здрав си”. Това ми помогна. Но, о, не беше това. Не е това. А това е нещо тук вътре. Това тленното трябва да се облече с нетленното. Това смъртното трябва да се облече с безсмъртното.

Може да се надигнат синове на Киш. Аз. . . Нямам нищо лошо да кажа срещу това – всичките добри неща, които вършат, като дават на бедните и на благотворителни организации. Но спомнете си защо Самуил каза на Савел: “Ти също ще пророкуваш”. И много

от тези мъже са велики, мощни проповедници, могат да проповядват Словото като архангели. Но все пак, това не е била Божията воля. Бог трябвало да бъде техният цар. Братко, сестро, позволи на Святият Дух да те ръководи.

Нека да наведем главите си за малко.

Мъчно ми е за дома и съм натъжен, искам да видя Исус. Искан ми се да чуя как тези мелодични пристанищни звънци звънят. Това ще проясни моята пътека и ще прогони всички страхове. Господи, позволи ни да надникнем зад завесата на времето. Господи, позволи ми да надникна зад завесата на скърбите и страха,. Нека да видя тази слънчева, сияйна страна; Това ще укрепи нашата вяра и ще прогони всички страхове; Господи, позволи им да надникнат зад завесата на времето.

Уверен съм, Господи, че ако тази малка църквичка тази сутрин можеше само да надникне отвъд завесата, то не ще има страдание всред тях; никога не би могло да има! Нито болест; нищо освен съвършенство. А само един дъх е разстоянието между тук и Там, от старост - в младост, от времето - във Вечността; от умората на утрешния ден и печалта на вчерашния - до времето на Вечността в съвършенство.

Моля се, Боже, Ти да благословиш всеки човек тук, ако има и такива тук, Господи, които не знаят, че ти си Любов. И наистина, Отче, нищо не би могло да влезне в това свято Място без този вид Любов, без Новородението, без бидейки новороден. Святият Дух, Боже е Любов и ние знаем, че това е вярно. Без значение, дали планини ще преместваме чрез вратата си, дали ще вършим велики неща, при все това, без Това там, не бихме могли да се изкачим по онази голяма стълба там отвъд. Но с Това ще се издигнем отвъд тези земни грижи. Моля се, Отче, за това Ти да благословиш хората тук.

И нека всеки човек, който ме е слушал тази сутрин, да разказва тази Истина, а Ти бъди мой свидетел, Господи, че както Самуил бе казал: “ Говорил ли съм им нещо в Твоето Име освен това, което е вярно?” Те са съдиите. И кажи им сега, Господи, че Ти си ме водил в тази Страна. И Ти знаеш, че това е вярно.

И сега, Отче, ако има някои, които не Те познават, нека това е часа, в който те да кажат: “Господи, положи в мен желанието за това да е Твоята воля”. Дай ни това, Отче.

А сега вие с наведени глави бихте ли вдигнали ръцете си и казали: ”Моли се за мен, Брат Бранхам; Божията воля да е в мен”. *[Брат Бранхам прави пауза]*

А сега докато сте си по местата, защо просто не кажете наистина много нежно на Отец: “Боже, вътре в сърцето си, днес аз отхвърлям всички светски неща. Аз се отказвам от всичко, за да Те обичам и да Ти служа през целия си живот. И аз, от този ден нататък, ще Те следвам според всяко Слово на Твоята Библия”. Ако не сте били кръстени с Християнско кръщение кажете: “ Искан, Господи”.

Ако все още не сте приели Святия дух... Ще знаете, когато Го приемете. Това ще ви даде увереност и Любовта, от която се нуждаете. О, може да сте го направили по-различно, да сте имали някакви усещания, да сте например, викали или говорили на езици, което е добре. Но ако тази Божествена Любов не е там, повярвайте ми сега и кажете докато се молим: “Господи, постави в сърцето ми и душата ми влиянието на Духа Си, така че да мога да обичам, да почитам и да имам тази Божествена Любов в сърцето си днес, която да ме отведе в онази

Страна, когато последният ми дъх ме напусне”. А сега сами се помолете. По своя си начин се молете, помолете Бог да направи това за вас.

Обичам ви. Обичам ви. Вие скъпи мъже с побелели коси, които седите тук, които сте работили неуморно и сте изхранвали малки дечица! Вие бедни, стари майки, които сте бърсали сълзите от очите им! Нека да ви уверя в това, скъпи сестри, че не е така Там отвъд. Аз вярвам, че Нещо е със сигурност в стаята. То е едно измерение, в което ние също живеем. А това, в което живеем сега, е просто нещо тленно.

“Но дай желанието в мен, Господи, за да бъде Твоята воля”. Молете се, докато всички заедно се молим.

С почит, Господи, въз основа на Твоето Слово и Святия Ти Дух, толкова се радваме, че знаем откъде произлиза новородението ни. Радваме се, че не сме били “родени от човешка воля, нито пък от плътска воля, а от волята Божия”.

И ние се молим днес, Отче, за тези, които се молят сега за спасителна благодат, нека Твоят Дух да извърши това в тях, Господи. Аз няма как да направя това; аз съм само един човек, още един син на Киш. А ние се нуждаем от Теб, Святия Дух.

Боже, нека бъде като Самуил, един, който говори истината на Словото. И Ти си Го потвърждавал досега; и аз вярвам, че Ти ще продължиш да правиш, докато съм Ти верен.

Нека всички те получат Вечен Живот, Отче. Нека този ден никога да не ги напуска. В часът, когато те стигнат до напускането на този свят, нека това, което току що им казах, да стане реалност. И ние седим тук днес, простосмъртни, поглеждайки часовниците си, мислейки си за обяда, за работата утре, за грижите и несгодите на живота, но те не ще са Там тогава. Всички те ще избледнеят. Няма да има грижи; а една голяма радост поради Вечността. Дай им този вид Живот, Отче, на всеки един. И нека...

Моля Те за това, Отче, всеки човек, който е тук тази сутрин и е чул това видение, нека да срещна всеки един от тях от другата страна; въпреки че тук може да има мъже, а и жени, които да не се съгласяват с мен. Но, Отче, нека това никога да не застава на пътя ни. Нека да ги срещнем Там, и те също да се затичат и да се прегръщаме един друг, викайки: “Нашият скъп брат”. Нека да бъде, както ми беше показано Там, Господи, за всеки, за всички, които съм обичал и са ме обичали. Моля се да бъде така, Господи. И аз ги обичам всичките. Нека да се явят там, Отче. Предлагам им Вечен Живот сега. Нека те да извършат тяхната част – да Го приемат. Моля за това в Исусовото Име. Амин.

Имаме само малко време да се помолим за болните. Виждам, че имаме едно малко болно момиченце тук, и една дама в количка.

Мои най-скъпоценни братя и сестри, моля ви не ме разбирайте погрешно, но аз не знам какво се беше случило. Не знам какво бе станало. Но, Боже, когато умра, позволи ми да се върна обратно Там. Просто ми дай да отида на онова Място, защото там е, където искам да бъда, където и да се намира то. Не се опитвам да бъда Павел, който бе отнесен на третото небе. Не казвам това. Вярвам, че Господ просто се опитваше да ме насърчи, опитваше се да ми даде нещо малко, което да ме подтикне напред в новото ми служение, което ми предстоеше.

[Брат Бранхам се моли за болните]

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

**Не е разрешено текста да се публикува и
разпространява изборително**

Издател: Свободна народна мисия в Словакия

Сайта на мисията: <http://www.misia.sk>

Уеб страница на български език: <http://bg.v-evangelie.info>

Безплатни материали (книги, брошури, DVD) на български и други езици може да поръчате на e-mail: bg@vevangelie.one

Материалите и изпрацането до вас са напълно безплатни.

Канал на ютуба [«Служението на мисионер Евалд Франк»](#)